

Het Evangelie is bedekt in degenen die verloren gaan

2 Korinthe 4:3

Het eeuwig Evangelie is enerzijds naar Gods oneindige rechtvaardigheid een reuke des doods ten dode.

Het kan een mens door de gemene werkingen veel licht, kracht, gaven en bediening geven, maar de diepste en zwaarste plaats in de hel is voor die mensen die ontzettend veel van het Evangelie gehoord, gezien en gesmaakt hebben, ja die met Kapernaüm tot de hemel toe verhoogd zijn door de kracht van Christus, maar het blijft een reuke des doods ten dode omdat ze net niet in Hem geloofd hebben.

En daarom zal het Sodom en Gomorra verdragelijker zijn dan de vrouw van Lot die er door Christus is uitgeleid, maar nooit in het Zoar der gerechtigheid is aangekomen.

En anderzijds is datzelfde Evangelie naar Gods oneindige barmhartigheid en genade een reuke des levens ten leven, voor degenen die krachtens verkiezing zaligmakend worden bearbeid en begiftigd worden met dat oprechte, zielzaligende, Gods deugden beminnde, zondehatende, zaligmakende geloof der uitverkorenen Gods.

En dat Evangelie is verborgen in degenen die verloren gaan. Ons Evangelie zegt Paulus.

Had die dan een bijzonder Evangelie? Ja. Die man bracht zo'n wonderbaarlijk Evangelie dat hij de Galaten durft te bezweren: al zou een engel uit de hemel of enig mens een ander Evangelie brengen dan hetgeen ik u verkondig, die zij vervloekt.

Paulus had een Evangelie waarbij je veroordeeld moest worden om verzoend te kunnen worden. Dat is niet te begrijpen voor huichelaars en smokkelaars. Die hebben dit ondervonden en dat meegemaakt. "Zie dat je er wat bij krijgt."

Nee mensen, zie dat je met al die dingen gauw verloren gaat om dan pas Christus te gewinnen. Schuld, schande en drek moet dat allemaal voor je worden als grond, hoe noodzakelijk die dingen als toeleiding ook zijn. Het is geen optelsom, het is verloren gaan om behouden te worden.

Dat Evangelie is al bedekt in degenen die, hetzij door de gemene, hetzij door de zaligmakende werkingen des Geestes, worden overtuigd van zonde, gerechtigheid en oordeel, van schuld en scheiding. Die moeten verloren gaan. Verloren, verloren, voor eeuwig verloren.

Daar is geen Evangelie meer in de waarneming. Ze hebben tegen God gezondigd en alles wordt zonde, zelfs de beste verrichtingen.

Heel het achterliggende, wereldse of godsdienstige, maar in ieder geval een leven zonder God en buiten God, en dus een leven in de zonde, komt terug. En dat in het licht van Gods gerechtigheid, zo vlekkeloos. Zo ontzettend.

Onze God, zegt Paulus, is een verterend vuur. Onze God is, niet was, nee nóg, is een verterend vuur. Zijn ogen zijn vuurvlammen van gerechtigheid en Zijn toorn is vuurvonken. Zelfs Mozes, de man Gods, zegt: wij, niet jullie, nee ik ook, zegt Mozes, wij vergaan door Uwe toorn en door Uwe grimmigheid worden we verschrikt. Zo'n vreselijk God is de Heere; zo heerlijk vreselijk en vreselijk heerlijk.

Zo'n overtuigde ziel moet dus krachtens z'n zonde en naar het rechtvaardig oordeel Gods sterven. Die weet van geen Evangelie meer, dat is totaal bedekt, ook voor degenen die zó verloren moeten gaan.

Mens, luister eens. Noem dit nou geen leven, want al deze dingen hebben miljoenen van degenen die nu in de hel liggen te brullen, ook gehad door de gemene werkingen des Geestes. Soms nog veel krachtiger, dieper en sterker dan de uitverkorenen.

God kwijt, alles kwijt. De uitverkorenen hebben het allemaal, maar ook menige verworpenen. Dus maak hier niets van, want je staat nog geheel voor eigen rekening. Het zou op z'n best een voorwegje of toeleiding kunnen zijn, maar bij de meesten is het slechts

de vrijmaking Gods om je des te rechtvaardiger te kunnen verdoemen, omdat je dit allemaal hebt gezien en meegemaakt, maar net niet geloofd hebt in de Zoon van God. En dan belooft het de Heere wel om voor zo'n mens voor wie het Evangelie zo totaal bedekt en gesloten is, om daar een weg en middel voor aan te wijzen, waardoor dat Evangelie wordt ontsloten: Zie het Lam Gods, Dat de zonde der wereld wegdraagt.

Wat een ruimte, wat een dierbaarheid. Maar pas weer op. Want ook vele verworpenen hebben een helder en krachtig gezicht buiten zichzelf gehad. Die hebben ook gezongen: al wat aan Hem is, is gans begeerlijk. Die hebben ook ontzettend veel gezien van de dierbaarheid, gepastheid, schoonheid en noodzakelijkheid van een lijdende Borg en tussentredende Middelaar. Die weten ook van een ontsloten wegje buiten d'r eigen. Maar het is Christus Zelf nog niet.

Als het niet verder komt, mens, dan sta je nog voor eigen rekening en ga je voor eeuwig verloren. Want wees eens eerlijk, je bent nog onverzoend, want de Rechter heeft je zonden niet verzoend, je bent niet vrijgesproken, dat is nog nooit gebeurd; je bent nog onverlost, want je bent nog nooit door recht verlost; en je bent nog onverenigd, want je bent nog nooit op rechtsgronden met Christus verenigd.

Je hebt gezien dat het in Hem lag, maar daarmee ben je nog niet in Hem.

Wordt hier dus niet bekeerd mee, blijf daar niet in stikken, steken en sterven, want je hebt nog niets meer dan de vrouw van Lot.

Maar bij degenen waar God vóór heeft ze met een zaligmakend geloof te begiftigen, daar zorgt Hij er voor dat al deze dingen, al deze uitgangen tot de Tweede Persoon weer, ja nog veel groter schuld en vijandschap worden als heel je in de zonden doorgebrachte leven.

Omdat het veel ván Christus is, maar net Christus Zelf niet is. Je kunt nog niet eens het eerste regeltje zeggen van de Catechismus: niet meer mijns, maar mijns getrouwe Zaligmakers eigen ben.

U kent geen overgang, geen inenting. U moet niet alleen worden afgesneden van de wereld en de godsdienst, maar ook nog van uw leven, opdat u zou leren dat zo wie zijn leven zal verliezen, die zal het vinden, maar dan in Hem waarvan Paulus zegt: Mijn leven is met Christus verborgen in God.

En wat is uw leven? Zeg maar eerlijk: u hebt heimelijk uw bekering voor uw Christus gehouden; de bedekking van de schuld in een ontsloten wegje voor de vergeving der zonden; uw bevinding voor Christus en uw wegje met alles wat u ondervond was toch heimelijk uw hoop.

Maar u moet leren dat Christus de Hope Israëls is, dat Christus de Weg is, de Waarheid en het Leven.

Precies andersom dus. En daarom zult u er achtergebracht moeten worden dat al deze dingen van Christus nog buiten Christus en dus vijandschap tegen Christus zijn. U zult als een vijand met God verzoend moeten worden en als een goddeloze om niet gerechtvaardigd.

Daarom zal het niet alleen blijven bij een toevallend recht, maar zal het worden een afsnijdend recht en een omhelzend recht.

U zult naar recht verloren moeten gaan en naar recht verdoemd moeten worden om ooit door recht verlost en op grond van recht verzoend te kunnen worden.

En als dat gebeurt, mensen, als uw hele voorwegje schuld wordt en u met dat alles verloren gaat, dan is dat Evangelie zo ontzettend bedekt; dan is er niets méér verborgen dan Christus en het Evangelie.

Daar is geen Jezus en geen verzoening; hoeft ook niet. Dat wordt een mens waar de deugden Gods oneindig veel meer waarde voor krijgen dan zijn behoudenis. Ze hebben al die tijd al gehijgd naar gemeenschap met een onbekende God; en ze wilden niet dat Hij iets van dat recht af zou doen. En al moeten ze er nu eeuwig om verloren gaan, dan toch

nog liever naar recht verdoemd dan ten koste van recht verzoend. Ze krijgen dat recht zo hartelijk te kussen; zoete recht, lieve recht, heilig recht.
Daar doet geen hel of hemel, geen verdoemenis of zaligheid mee; Gods deugden, als die maar verheerlijkt worden, dat is hun leven geworden.
En in dat dodelijkst tijdsgewricht, daar wordt dat Evangelie ontsloten en die Christus hun uit handen van de Vader, uit handen van een verzoend Rechter geschonken. Die Christus die 's Vaders deugden volmaakt heeft opgeluisterd. Daarom hebben de maagden Hem lief, omdat Hij de deugden Gods verheerlijkt heeft.
Waar ze nu niet meer naar Hem zochten, daar en niet eerder, wordt Hij van hen gevonden. En waar ze niet meer naar Hem vroegen, daar heeft Hij tot hen gezegd: Ziet, hier ben Ik. Daar wordt hun die Koning van Israels God gegeven. Daar worden ze Zijn Bruid, Zijn Kind. Wat is nu uw enige troost in leven en sterven?
Dat ik naar lichaam en ziel niet meer mijns (voel je de overgang) maar mijns getrouwen Zaligmakers eigen ben, Die voor al mijn zonden betaald heeft.
Dat is niet na te maken. Dit beleeft een huichelaar niet, dit is zaligmakend. Hij in mij en ik in Hem. Christus Die ons leven is.
Daarom, gij Kind van God, geef dan eeuwig eer dien God en Heere.
De beste van de beste is maar een Simson die z'n kracht kwijt is omdat z'n haarlokken zijn afgesneden en die ook in het stikkeduister verkeert, omdat z'n beide ogen zijn uitgestoken en die loopt te malen in deze Filistijnse molen.
Vreselijk hé. Gelukkig man hoor. Toch een Nazireeër. Maar toch ook vreselijk vanwege het oordeel.

Ds. Voorthuijsen
Papendrecht 27-1-1965
en Ermelo 17-2-1965